SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 20 MAART 1941

HOERA ! DAAR KOMT DE LENTE

PIETER GRIJSJAS GRIJPT IN

DOOR RIE VAN WEEREN

Moeder Knaag, een gezellige dikke muis, had het druk. Morgen was het een grote dag. Kaastoetje, haar dochter, zou in het huwelijk treden met Pieter Grijsjas. Het zou een geweldige bruiloft worden, want Pieter was van een geziene familie. Al zijn voorouders hadden in- en uitgelopen bij de deftigste families, waar ze gewoon in alle vertrekken kwamen, en dat deed de familie van Grijsjas nou nog. Maar Pieter had wat meer van de wereld willen zien en was er op uitgetrokken. Na veel omzwervingen en avonturen was hij bij de familie Knaag aangekomen, was verliefd geworden op Kaastoetje en nu zou morgen de bruiloft plaats vinden.

„Wat een drukte, wat een drukte," zuchtte moeder Knaag, „hoe krijg ik alles nog klaar voor zoveel gasten? Ik heb vast geen distributiebonnen genoeg. Even kijken! Die zijn voor meel, die voor boter, die voor thee, die voor koffie, die voor vlees en die voor pudding...."

Zo zat moeder Knaag al haar bonnetjes uit te tellen. Het was maargoed, dat de gasten van te voren hun eigen bonnetjes aan moeder Knaag hadden gegeven, anders was ze nooit toegekomen.

Plotseling werd er gebeld en daar stond een bediende met een grote doos.

En in die doos zat.... de bruidsjapon van Kaastoetje. Een prachtige japon van witte zijde met een lange sleep.

„Kaastoetje," zei moeder Knaag, „nu mag je even kijken, maar dan gaat de doos achter slot en komt niet eerder weer te voorschijn dan morgen."

„Hè, moe," vleide Kaastoetje, „mag ik hem niet even aandoen?"

„Nee, hoor!" zei moeder Knaag streng, „daar komt niets van in." Maar Kaastoetje had haar plan al gemaakt. Als moeder straks boodschappen gaat doen, doe ik hem toch even aan, dacht ze. Wat hindert dat nou?

Ondertussen had moeder de boodschappentas gehaald, pakte de envelop met distributiebonnen, keek of zij geld bij zich had en ging naar den kruidenier.

Vader Knaag, die intussen was thuisgekomen, bedacht, dat hij nog een paar nieuwe sokken moest kopen, met het oog op de bruiloft,

.... bekeek ze haar japon en brak in tranen uit.

pakte de envelop met textielkaarten en verdween.

En toen begon de ellende! Alles speelde zich tegelijk af.

Kaastoetje zag dat er niemand thuis was en vond haar kans gekomen. Ze pakte de sleutel van de kast, waarin de japon geborgen was, en tien minuten later had zij de japon aangetrokken. Ze wist, dat er in één van de kamers van het huis, waar zij woonden, een hele grote spiegel stond en waagde zich buiten. Dat was een gevaarlijke onderneming, want er was een grote zwarte kat in huis. Maar daar dacht Kaastoetje nu niet aan. Even later stond zij zich voor de spiegel te bewonderen, totdat zij opeens de kat achter zich aan zag komen. Zij nam een sprong, maar.... de kat ook. Vlak voor de ingang van de opening, die naar hun huis voerde, voelde zij zich vastgegrepen. Ze rukte en rukte, hoorde iets scheuren en plotseling was zij vrij en rende weg. Ze holde aan één stuk door naar huis en kwam hijgend binnen. Toen zij op een stoel neergevallen was, bekeek ze haar japon en brak in tranen uit. De helft van de sleep was in de poot van de zwarte kat achtergebleven. Wat te doen?

Terwijl Kaastoetje haar avontuur beleefde, stond moeder Knaag bij den kruidenier. Toen deze alles had afgewogen, gaf ze hem de envelop met de bonnetjes.

„Kijkt u eens," zei ze, „hier zitten alle bonnetjes in!"

„O, dat is gemakkelijk, mevrouw Knaag," antwoordde de kruidenier, terwijl hij de envelop openmaakte. Meteen trok hij een verbaasd gezicht.

„Maar, mevrouwtje," zei hij toen, „u kunt toch geen boter, meel, suiker enz. op uw textielkaart krijgen?"

„Op mijn textielkaart?" herhaalde moeder Knaag, „u maakt toch zeker maar een grapje?"

„Welnee, mevrouw, kijkt u maar!" En de kruidenier haalde de textielkaart te voorschijn.

„O, o," jammerde moeder Knaag, „dat is toverij. Ik heb ze zelf in mijn tas gestopt!"

„Nou," kalmeerde de kruidenier, „kijkt u maar even thuis, misschien hebt u in de haast de verkeerde kaart meegenomen!"

„Dat kan haast niet," antwoordde moeder Knaag zenuwachtig. En terwijl ze de winkel uitliep, hoorde de kruidenier haar nog zuchten: „Nu kom ik zeker niet klaar, de taart nog maken en de kaasbolletjes en de spekpannekoeken...."

Ondertussen was vader Knaag naar de winkel gegaan om nieuwe sokken te kopen. Toen hij een paar mooie had uitgezocht, zwarte met rode ruitjes, gaf hij de verkoopster de envelop met textielkaarten.

„Alstublieft, juffrouw, knipt u maar af wat er af moet," zei hij.

De juffrouw opende de envelop en begon te lachen.

„Maar, mijnheer," sprak ze, „op bonnetjes voor pudding enz. kunt u toch geen sokken kopen?"

„Bonnetjes voor pudding?"

vroeg vader Knaag verbaasd, „wel allemuizen, dan heb ik de verkeerde bonnetjes meegenomen. Dan staat mijn vrouw bij den kruidenier met de textielkaarten! Houdt u de sokken voor mij vast, dan zal ik de kaarten even omruilen!"

Haastig liep hij de winkel uit en struikelde meteen over een steen, die hij niet had zien liggen. Terwijl hij overeind krabbelde, voelde hij dat hij zijn enkel had verzwikt.

„Ook dat nog," zuchtte hij en strompelde naar huis.

Pieter Grijsjas kwam terug van een boodschap, die hij had gedaan, en nadat hij de deur had opengedaan, kwam hij opgewekt binnen. Daar zag hij zijn meisje en zijn aanstaande schoonmoeder in tranen, terwijl zijn aanstaande schoonvader zat te kreunen.

„Wat is hier aan de hand?" vroeg hij stomverbaasd. Bij stukken en brokken hoorde hij het hele verhaal. Vooral het avontuur van Kaastoetje vond hij verschrikkelijk, doch hij zei er maar niets meer van, omdat ze al zo erg geschrokken was.

„Welnee, mevrouw, kijkt u maar!"

Toen dit alles in orde was, hielp hij samen met Kaastoetje....

„En nu," snikte Kaastoetje, „kan de bruiloft ook niet doorgaan!"

„De bruiloft niet doorgaan?" herhaalde Pieter.

„Nee, natuurlijk niet," viel moeder Knaag nu ook zenuwachtig in. „Kaastoetje's japon is helemaal stuk, vader heeft een verzwikte enkel en ik, ik kan niets meer klaar krijgen! O, o, o!" En ze schudde verdrietig haar hoofd heen en weer. Vader Knaag zei helemaal niets. Hij wreef zijn enkel, terwijl hij zacht kreunde.

„Dus jullie vinden dat de bruiloft niet door kan gaan?" begon Pieter. „Laat ik jullie dan zeggen, dat hij wel doorgaat! Als we allen meehelpen, komt het best in orde!"

En toen begon Pieter alles te regelen.

Hij bracht de bruidsjapon naar de winkel terug, waar hij gemaakt was, om er een nieuwe sleep aan te zetten. De textielkaart bracht hij naar de modezaak, kreeg daar de sokken mee, en gaf de juiste bonnetjes af bij den kruidenier, waarop hij de boodschappen kreeg.

Toen dit alles in orde was, hielp hij, samen met Kaastoetje, moeder Knaag nog bij het klaarmaken van allerlei lekkere dingen voor het feestmaal en wreef de bezeerde enkel van vader Knaag.

Zo kwam alle narigheid door het flinke optreden van Pieter Grijsjas nog goed.

De volgende dag, aan het feestmaal, roemden alle gasten de heerlijke gerechten, die moeder Knaag had klaargemaakt, zó, dat ze glom van genoegen. Pieter Grijsjas was een trotse bruidegom en Kaastoetje, met de geheel herstelde bruidsjapon, een lief bruidje. Ze zag nog wel een beetje bleek van de doorgestane schrik, maar de mensen dachten dat het door de plechtigheid kwam.

En vader Knaag?....

Die was nog het meest in zijn schik. Hij liep nog een klein beetje mank en als hij de gasten er naar zag kijken, dacht hij, dat ze allemaal naar zijn mooie nieuwe sokken keken.

TOMMIE'S AVONTUREN

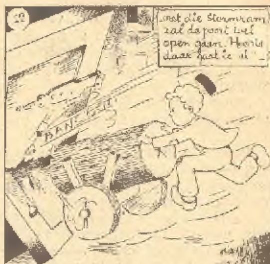
DOOR PIET BROOS

In het gras zag hij een halve boomstam liggen, waar de zaag nog in vast zat. Dat bracht hem op een prachtig idee, waar hij terstond mee begon. Hij zou een stormram maken!

Hij zaagde twee schijven van de boomstam af, die voor wielen moesten dienen en zette die vast aan een bankje dat daar net in de buurt stond. De stormram was nu gereed.

Met een flinke aanloop rende hij er mee naar een van de deuren en onder geweldig gekraak rammeide hij die in elkaar. De deur vloog uit haar hengsels en Tommie viel naar binnen.

Hals-over-kop kwam Tommie in een soort kelder terecht. Die stond onder water en Tommie dook in het koude nat. Maar hij kon reuzengoed zwemmen en was weldra op het droge.

Zijn pet was van zijn hoofd gevlogen en zijn klompen dreven in het water. Die viste hij weer op, wrong zijn kleren uit en liep toch voorzichtig de trap op naar boven.

't Was erg donker, maar bang was hij niet. Hij keek links en rechts, maar ontdekte niemand, tot hij plots voetstappen hoorde op een trap, aan het einde van de gang.

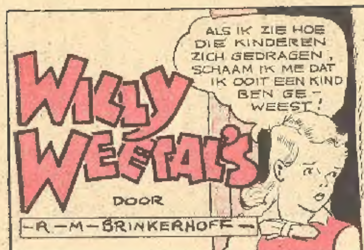
Hij verborg zich achter gordijnen en daar kwam Touwsnor, de kasteelheer en roofridder, die verdachte geluiden gehoord had, naar beneden, om de indringers hun verdiende loon te geven.

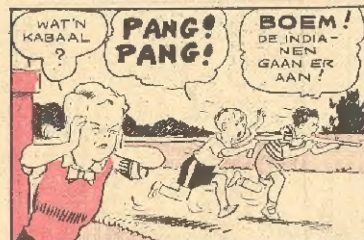
Touwsnor was sterk als een paard, al had hij een houten been. En hij kon nog flink uit de voeten ook. Tommie keek vol spanning achter de gordijnen wie er wel te voorschijn zou komen.

Touwsnor loerde naar alle kanten en plotseling zag hij de gordijnen bewegen. Daar zat de booswicht natuurlijk achter. Wacht, hij zou hem in zijn vuisten fijn knijpen.

WILLY WEETAL'S
DOOR
-R-M-BRINKERHOFF-
ALS IK ZIE HOE DIE KINDEREN ZICH GEDRAGEN, SCHAAM IK ME DAT IK OOIT EEN KIND BEN GE- WEEST!

ZEG, ZIJN JULLIE SOMS NIET GOED WIJS!
DAT MOET EEN TENT VER- BEELDEN!
EN DE INDIANEN ZITTEN ONS OP DE HIELEN!

WAT'N KABAAL ?
PANG! PANG!
BOEM! DE INDIA- NEN GAAN ER AAN!

WAT NU WEER ?
ZIE JE DIE BEER, DAAR OP DIE BERG- TOP?
JA. WE MOE- TEN HEM NEERSCHIE- TEN EN OP- ETEN.

JE BLIJFT NETJES VAN DIE KOELKAST AF BEGREPEN?

WE HEBBEN INDIANEN GEDOOD EN BEREN NEERGE- KNALD. JE BEGRIJPT WEL DAT WE 'N REUZE HONGER HEBBEN...

NOU, ALS JULLIE ZO'N BERENHON- GER HEB- BEN...

HO!
HA!
HIER HEBBEN JULLIE 'N HEERLIJK STUKJE INDIANEN- BIEF EN 'N DOT VAN EEN BE- RENKLAUW. SMAKELIJK, HOOR!

BONT ALLERLEI

Oplossingen vorig nummer

AQUARIUMPUZZLE

In het aquarium van Henk kwamen de volgende twee vissen voor: een s l u i e r s t a a r t en een s t e k e l b a a r s.

RAADSELS

1. Uit-a-de-men. 2. Krom-staart. 3. Inham. 4. Sprinkhaan of weerhaan. 5. Piraten.

TEKEN JE MEE?

EEN TREILER

REBUSJES

1. Bew-onder-in-g. 2. Lei-d-in-g.

WIELPUZZLE

In dit wiel vul je twaalf woordjes in van vier letters. De laatste letter is voor alle woordjes een T en daarom hebben wij die alvast voor jullie ingevuld. Maar er blijft nog genoeg te kluiven over voor jullie! Hier zijn de betekenissen:

1. Lichaamsdeel waar men op loopt.
2. „Als zusje vanmiddag . . . . is, krijgt ze een nieuwe pop," zei moeder.
3. Komt uit een schoorsteenpijp.
4. Zware ziekte.
5. Wat er overblijft, als een deling niet opgaat.
6. Kledingstuk van heren (waarin veel zakjes zitten).
7. Windrichting.
8. Daarmede voedt de boer zijn land.
9. Iemand, die bij je op visite komt.
10. Deel van een zeilschip.
11. Omhulsel van een boom.
12. Tegengestelde van: los.

TEKEN JE MEE?

ZOEK OP!

In onderstaande zinnetjes zijn voorwerpen verborgen, die je aan tafel gebruikt. In elk zinnetje twee.

1. Janus stiet z'n hoofd tegen de klepel van de klok. „Domkop," zei Manus, „kijk beter uit!"
2. Henk was nog een dreumes, maar toch al vrij knap in het lezen.
3. De naambordjes op de hekken glommen als nieuw. Ik zag het toen ik naar huis toe liep.

WIE BEN IK?

Ik -aak in het vrije
Bij voorkeur mijn n-st,
Ik fluit e- mijn liedje
Zo'n leuk melodi-tje
E-k kind kent het best.

In elk regeltje is een letter weggelaten. Vul die letters in en dan heb je meteen de naam van de gevederde zanger.

KUNSTJES MET TOUWEN

★

EEN VLINDER

Het kunstje, dat we nu samen gaan leren, is afkomstig van twee Navaho-meisjes, Zah Tso en haar zusje, die het in November 1904 op de tentoonstelling te St. Louis vertoond hebben. Let nu maar eens goed op.

Knoop een touw tot een lus. Vorm nu in die eerste grote lus een tweede, zoals fig. 1 aangeeft. Houd die lussen van boven vast en steek nu jullie wijsvinger in die kleinste lus op de wijze aangegeven door de pijltjes a. Dus van achter naar jullie toe. De duimen steek je daarentegen in de grote lus, zoals de pijltjes b aanduiden, dus van voor naar achter. Draai nu de wijsvinger naar boven en je hebt fig. 2; houd de handen helemaal gestrekt en je hebt fig. 3. Dit wil zeggen, een lus om elke wijsvinger en een om elke duim. Tot zover gaat alles goed.

Nu komt een lastige zet. Je moet namelijk de touwtjes, die op fig. 3 met a en b worden aangegeven, v i j f m a a l omdraaien, naar jullie toe. Dat kun je met de top van de wijsvinger gemakkelijk doen, alleen moet je daarbij opletten dat de lus niet van jullie vinger schiet. Klaar? Nu hetzelfde met de lus, die om de andere wijsvinger zit. Tussen beide wijsvingers is nu een touw gespannen, dat ettelijke malen om zichzelf is gedraaid. Nu steek je de duim in de lus om de wijsvinger en brengt duim en wijsvinger daarbij van elkaar af. Het touw loopt dus nu niet meer alleen om de wijsvinger, maar ook om de duim, terwijl er op de duim nog een tweede lus zit. Zie fig. 4, bij het pijltje. Die onderste lus van de duim moet je nu over de duim heenwippen. Dat kun je laten doen door je broertje of zusje, of je kunt het zelf klaarspelen met je tanden. Dan krijg je fig. 5. We beelden hier alleen de linkerhand af, maar de rechterhand is natuurlijk precies gelijk. Nu breng je de toppen van de wijsvingers en de duimen bij elkaar. En je hangt de lus die om de rechterwijsvinger zit, op de top van de linkerwijsvinger. De lus om de r e c h t e r d u i m hang je over de top van de l i n k e r d u i m. Zodat je op de rechterhand n i e t s meer hebt, maar wel twee lussen op de linkerwijsvinger en twee lussen op de linkerduim. Zie fig. 6, 1 en 2.

Lus 2 neem je nu op de top van je rechterwijsvinger en lus 1 neem je op de top van de rechterduim. Nu zit er niets meer op je linkerduim. Zie fig. 7.

Het is nu zaak, alles goed klemvast te houden bij de volgende handgreep. Zoals jullie zien, zitten er op het ogenblik twee lussen op de linkerwijsvinger.

Met de rechterhand, duim en wijsvinger althans, neem je die lussen er voorzichtig af. De bovenste steek je weer op je linkerwijsvinger en de onderste steek je op je linkerduim. Nu breng je de handen van elkaar af en nu blijkt ook waarom je in het begin die lus om de linker- en rechterwijsvinger vijfmaal om zichzelf hebt moeten draaien. Want bij het uit elkaar brengen van de handen gaat het touw zich oprollen in het midden tot een leuk knobbeltje, dat de kop van de vlinder vormt. Nu heb je niets anders meer te doen dan het volgende:

Met de midden-ringvinger en pink van elke hand druk je de touwen, die in fig. 8 met pijltjes worden aangegeven, flink naar omlaag en zo krijg je fig. 9, die de hele vlinder voorstelt. De kop wordt gevormd door het opgerolde kluwen, het lichaam door de beide lussen, die verticaal komen te zitten, en de vleugels door het touwwerk dat om duimen en wijsvingers gespannen staat. Het is een van de mooiste figuurtjes die men kan maken. En vrij gemakkelijk, als je 't een paar keer hebt gedaan en vooral, als je glad dun touw gebruikt.

Bijzondere aandacht moet je echter besteden aan het vijfmaal omdraaien van de touwtjes, nadat je fig. 3 hebt gemaakt. Want daarvan hangt het goede resultaat grotendeels af. Als je de touwtjes méér dan vijfmaal omdraait, zullen ze zich later niet goed oprollen, doch in de war geraken; doe je 't integendeel minder dan vijfmaal, dan rollen ze zich wel op, maar wordt het kopje van de vlinder veel te klein. Dus precies aan het opgegeven getal vasthouden. Werk nu alles stap voor stap zorgvuldig uit totdat je elke handgreep goed in het hoofd hebt. Oudere broers of zusjes zullen jullie hierbij graag een handje helpen en als je 't eenmaal snapt, is het kinderspel.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

KRIJGT „HOOG" BEZOEK!

